

Londen- Parijs?

Klucht

door

FRANK PETERS

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **LONDEN- PARIJS?** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **FRANK PETERS** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **6** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

PETER ASHTON

RICHARD SMITH - vriend van Peter

DAPHNE REAKES - vriendin van Richard

RICK ASHTON - vader van Peter

SUE ASHTON - moeder van Peter

MARGARET SMITH - vrouw van Richard, vriendin van Peter

WILLIAM WILLIAMS* - conciërge van flatgebouw

* (kan eventueel ook door 'n vrouw gespeeld worden)

DECOR:

Rechts: een deur naar slaapkamer, en deur naar keuken.

Achterplan: deur naar buiten, links van deur huisbar, daarnaast raam.

Links: deur naar badkamer en deur naar logeerkamer.

EERSTE BEDRIJF: 's avonds om 22.00 uur

TWEEDE BEDRIJF: de volgende ochtend 10.00 uur

DERDE BEDRIJF: twee dagen later 15.00 uur

EERSTE BEDRIJF

Als het doek opengaat zien we een lege huiskamer. Na enkele ogenblikken horen we door de intercom:

Williams: Hallo Mr. Smith, bent u daar? Hallo Mr. Smith, Williams hier.
Hallo Mr. Smith bent u daar? *(Richard op uit slaapkamer, gekleed in nachtkleding. Zonder te antwoorden zet hij de intercom uit. Vanuit slaapkamer roept Daphne)*

Daphne: Kom je schat ?

Richard: Ik kom. Een momentje nog. *(loopt naar telefoon en trekt stekker eruit)*

Daphne *(vanuit slaapkamer)*: Waar blijf je nou?

Richard: Ik zorg ervoor dat niemand ons stoort de komende dagen.
(Richard af slaapkamer. Na enkele ogenblikken gaat voordeur open en Williams en Peter op)

Williams: Kijkt u eens. Daar zijn we dan.

Peter *(op met enkele koffers)*: Dankjewel. Heel hartelijk bedankt. Dit is voor u. *(stopt Williams geld in handen. Deze neemt het aan en stopt het gehaast in zijn jaszak)*

Williams: U weet zeker dat Mr. Smith hiervan op de hoogte is?

Peter: Zeker, zeker, geen probleem. Ik heb hem vandaag nog gesproken. Hij weet dat ik kom.

Williams: Toch vreemd dat hij de intercom niet beantwoordt, of zijn telefoon niet aanneemt. Ik hoop maar dat hij geen problemen gaat maken.

Peter: Zeker, zeker, geen problemen.

Williams: Toch vreemd. Ik zou zweren dat hij thuis is. Zijn auto staat beneden in de garage.

Peter: Misschien maakt hij een wandeling. Het is tenslotte een prachtige avond.

Williams: Dat zal dan wel. U weet heel zeker dat Mr. Smith hier geen bezwaar tegen heeft?

Peter: Maakt u zich maar geen zorgen Mr. Williams. Dit is niet de eerste keer dat dit gebeurt.

Williams: Dit is anders voor mij wel de eerste keer. En ik werk hier al zeventien jaar.

Peter: Dan is het zeker gebeurd tijdens een van uw vakanties.

Williams: Mijnheer, ik heb in die zeventien jaar maar drie dagen gemist.
Dat was toen mijn schoonmoeder is overleden.

Peter: Natuurlijk, toen is dat geweest!

Williams: Nou, goedenavond dan Mr.?

Peter: Ashton. Peter Ashton. En u ook nog een goedeavond.

(Williams af. Peter sjouwt koffers verder kamer in, stoot daarbij iets om. Na enkele ogenblikken komt Richard op uit slaapkamer, gewapend met honkbalknuppel. Knipt lamp aan, schrikt als hij Peter ziet)

Richard *(verbaasd)*: Peter?

Peter *(vrolijk)*: Richard, beste vriend.

Richard: Wat doe jij hier? Hoe ben jij hier binnen gekomen?

Peter: De conciërge heeft me binnen gelaten.

Richard: Wat?!

Peter: We hebben eerst tien minuten door zo'n overgroot gehoorapparaat staan toeteren. Toen jij daarop niet reageerde heeft hij mij binnen gelaten.

Richard: Intercom heet zo'n ding. Is die vent wel goed bij zijn hoofd? Wacht maar eens, als ik die te pakken krijg!

Peter: Hij heeft zich ook niet zomaar zonder slag of stoot over gegeven. Het heeft heel wat tijd gekost om hem te overtuigen. Maar het is me tenslotte toch gelukt. *(maakt beweging van geld gegeven)*

Richard: Laat die vent zich omkopen? Weet jij wat wij die man iedere maand betalen?

Peter: Nee, maar blijkbaar niet genoeg. Maar dat is niet belangrijk. Belangrijk is dat jij thuis bent.

Richard: Wat kom je doen? Weet je wel hoe laat het is? *(kijkt op klok)* Hier: 5 over half elf. Een normaal mens komt op zo'n tijdstip niet meer binnenvallen. En bovendien: Williams had je toch aan kunnen melden.

Peter: Ik vertelde zojuist dat we tien minuten in dat ding hebben staan toeteren. Maar, als jij geen antwoord geeft..

Richard: Komt het niet in je op dat ik misschien helemaal niet gestoord wil worden.

Peter: Maar dat is niet belangrijk. Belangrijk is dat jij thuis bent. Ik stoor toch niet?

Richard: Neeee, je stoort niet. Ik loop zo altijd door het huis. Nou goed!

Peter: Mooi.

Richard: Mooi noemt hij dat, breekt in, jaagt mij de stuipen op het lijf en noemt dat mooi. Ik dacht dat jij in Parijs zat.

Peter: Zat ik ook, tot een paar uur geleden.

Richard: Wat?

Peter: Zat ik ook, tot een paar uur geleden.

Richard: Wat?

Peter: Zat ik ook...

Richard: Ja ja, dat weet ik nu wel. Ik heb je in tijden niet gezien en opeens sta je op de stoep.

Peter: Ik heb een probleem.

Richard: Dat moet dan heel wat zijn, als je me daarvoor komt opzoeken.
Helemaal vanuit Parijs.

Peter: Ik heb een brief van mijn ouders gehad dat ze op bezoek komen.

Richard: Wat heb ik daarmee te maken? En waarom ben je dan hier en niet in Parijs?

Peter: Mijn ouders denken dat ik hier woon.

Richard (*verbaasd*): Jouw ouders denken dat je...

Peter: Hier woont. De eerste keer helemaal goed.

Richard: Hoe.. wie.. wat.. waar.. waarom, ik bedoel welke idioot heeft ze dat verteld, en waarom?

Peter: Ik.

Richard: Jij? Maar waarom in hemelsnaam?

Peter: Ik kan het allemaal uitleggen.

Richard: Uitleggen. Die is goed. Stapt hier doodleuk naar binnen, heeft zijn ouders verteld dat hij hier woont en mijnheer kan het uitleggen.
Nou ik ben benieuwd.

Peter: Wacht nou even, laat het me uitleggen.

Richard: Niks uitleggen. Ik ben helemaal niet benieuwd naar jouw verhaal. Jij lost jouw problemen maar op en ik de mijne. Je kunt meteen rechtsomkeer maken.

Peter: Stil nou even. Kijk het is dus als volgt. Mijn ouders denken dat ik hier in Londen een studie volg. En omdat zij iedere maand zorgen dat deze jongen kan eten en zo.. moet ik dus nu een paar dagen hier in Londen zijn.

Richard: Een paar dagen, en waar dacht mijnheer te logeren?

Peter: Hier. Dit is tenslotte mijn flat, althans dat denken mijn ouders.

Richard: Jouw flat? Nou mooi niet. Je maakt ze maar wat anders wijs. dit is mijn flat. En bovendien kan ik je hier niet gebruiken. (*kijkt richting slaapkamer*)

Peter (*in paniek*): Richard je moet me helpen!

Richard (*beslist*): Nee.

Peter: Als mijn ouders erachter komen dat ik niet hier woon, en studeer, kan ik naar mijn centen fluiten.

Richard: Dan begin maar vast te oefenen, ik kan je hier niet gebruiken.

Peter: Richard, kom doe nou niet zo vervelend. Een paar dagen, dan ben ik weer weg.

Richard: Nee, dat kan echt niet. Trouwens, ik ben niet alleen.

Peter: Dat geeft niet. Ik hang tegen mijn ouders wel een of andere smoes op. (*nadenkend*) Jullie stonden plotseling op de stoep en ik kon het niet over mijn hart verkrijgen om jullie direct weer weg te sturen.

Richard: Nee nee nee. Ik wil hier niets mee te maken hebben.

Peter: Je moet me helpen. Je zegt maar wat ik er voor moet doen. Je zegt het maar. Dit is gewoon heel belangrijk voor mij.

Richard: Belangrijk of niet, ik kan je hier niet gebruiken. En bovendien, ik heb je al verteld dat ik niet alleen ben.

Peter (*wanhopig*): Toe nou Richard, je moet me helpen. (*Daphne op uit slaapkamer, gekleed in nachtkleding*)

Daphne (*angstig*): Richard? Ben je nog in leven? (*verbaasd*) Wie is die man?

Richard: Peter Ashton, een oude bekende van mij.

Daphne: Hai. (*geeft Peter hand*) Daphne.

Richard: Sorry, dat ik je niet eerder geroepen heb. Wie verwacht nou ook dat zo'n idioot ineens binnen staat.

Peter: Dat is waar ook. Jij bent getrouwd.

Richard (*nerveus*): Getrouwd? Hoe kom je daar nou bij?

Peter: Omdat ik toendertijd een kaartje van jullie ontvangen heb.

Richard: Eh ja...

Peter: Wacht eens, hoe heette jij ook weer.

Daphne (*Richard gebaard dat ze beter haar mond kan houden*): Daphne.

Peter: Daphne. Ik kan me niet herinneren dat die naam op het kaartje stond.

Daphne (*nerveus*): Ja eh kijk... ik denk dat Richard dit beter kan uitleggen.

Richard: Een ander keertje.

Peter: Ik zie niet in waarom dat een ander keertje zou moeten gebeuren. Nu is net zo goed als ieder ander moment. Als jij mij niet helpt dan staat mijn leven toch op instorten.

Richard: Een andere keer zei ik toch.

Peter: Hoe was die naam nou ook weer? Hoelang is dat geleden? Een jaar? Twee jaar?

Richard: Ik ben niet getrouwd.

Peter: Jij bent wel getrouwd. (*begint het te begrijpen*) Oh, Richard toch. (*lacht*) Dit is jouw vrouw helemaal niet. Waar is ze eigenlijk? Ik ben benieuwd wat die hier van vindt.

Richard (*woedend*): Wat! Probeer je me te chanteren? Ik.. ik..

Peter: Ik snap niet waar jij het over hebt. Ik kom alleen maar hier en vraag je hulp voor een paar dagen. Echte vrienden, ook al zien ze elkaar niet alle dagen, hebben dat voor elkaar over.

Richard (*gooit het over een andere boeg*): Ja ja, jouw probleem. Ik denk dat wij daar wel wat aan kunnen doen.

Peter: Fantastisch. Dus je bedoelt?

Richard: Dat ik je zal helpen.

Peter (*pakt hand van Richard en pompt deze enthousiast op en neer*):

Dank je kerel, heel hartelijk bedankt.

Daphne: Waar hebben jullie het over?

Richard: Zijn ouders zijn onderweg naar hier. Deze idioot heeft de beste mensen vertelt dat hij hier woont en studeert.

Daphne: Oh, en is dat dan niet zo?

Peter: Nee, eigenlijk woon ik in Parijs.

Daphne: Parijs?

Richard: Ja, Parijs. In ieder geval voor een paar dagen moeten zijn ouders geloven dat dit zijn flat is.

Daphne: Bedoel je? (*Richard knikt*) Och Richard, dat is niet eerlijk. En wij dan? Waar blijven wij die paar dagen?

Peter (*vrolijk*): Hier natuurlijk. Ik vertel mijn ouders dat jullie onverwacht op de stoep stonden.

Daphne: Richard, ik blijf niet hier!

Richard: Ja, maar schatje....

Daphne: Nee Richard, je had beloofd dat we een paar dagen niet gestoord zouden worden. En nu dit.

Richard: Ja maar schatje, daar kan ik toch ook niets aan doen.

Daphne: Ik blijf in ieder geval niet. Ik ga pakken. (*af slaapkamer*)

Richard: Je wordt bedankt. Zie je nou wat je gedaan hebt? Eindelijk zijn we alleen, en dan moet jij zo nodig op de proppen komen met je onwaarschijnlijk verhaal.

Peter (*huilerig*): Kan ik er wat aan doen dat mijn ouders ineens het plan hebben om mij op te zoeken?

Richard: Ga hier nog een potje staan janken. Had dan ook beter nagedacht, man, voordat je zulke dingen gaat rondbazuinen. Ik snap trouwens niet dat je al niet veel eerder tegen de lamp bent gelopen.

Peter (*trots*): Er zijn wel een paar benauwde momenten geweest, maar die heb ik nog steeds op kunnen lossen.

Richard: Wees daar maar trots op. Niksnut dat je daar staat.

Peter: Eh eh eh, niet zo'n grote mond mannetje. Tenslotte heb jij ook het een en ander te verbergen. (*wijst op slaapkamer*)

Richard (*geschrokken*): Oke, oke, je hebt gelijk, we zitten in hetzelfde schuitje en nu moeten we roeien met de riemen die we hebben. Ik help jou met jouw probleem.

Peter: Zeker, zeker.

Richard: En jij houdt je mond dicht over eh.. hoe zal ik het zeggen..

Peter: Jouw probleem. (*Daphne op met koffer*)

Richard: Luister nou even schatje. Dit kunnen we toch wel oplossen. Tenslotte duurt het maar een paar dagen.

Peter: Ik zal proberen ze zo snel mogelijk weer naar huis te krijgen.

Tenslotte heb ik in Parijs ook nog belangrijke zaken die op me wachten.

Daphne: Nee, ik blijf niet hier. Trouwens waar wil je ons allemaal laten? Er is maar één logeerkamer.

Richard: Rustig nou maar. Ik verzin wel iets. Misschien kunnen we ergens naar een of ander leuk hotelletje.

Daphne: Leuk hotelletje? Waar zie je mij voor aan? Je weet dat ik daar een vreselijke hekel aan heb. Zeker na de laatste keer.

Peter: Na de laatste keer? Vertel eens wat hebben jullie uitgespookt?

Daphne: Toen wij in het hotel aankwamen...

Richard: Ho!

Peter: Ho? Zo praat je tegen een paard.

Richard: Terug naar jouw ouders. Kun jij ze niet onder brengen in een of ander hotel?

Peter: Mmhh, geen slecht idee. Het is het proberen waard. *(peinzend)* Maar ja, van de andere kant: ik heb altijd op lopen scheppen over de flat en zo. De keurige buurt, de mooie ligging, het fantastische uitzicht, de...

Richard: Hou op.

Peter: De lage huur, de vriendelijke burens, het...

Richard: Hou op! Help liever mee een oplossing te bedenken.

Daphne: Ik blijf in ieder geval niet in huis met een stelletje wildvreemden.

Peter: Stelletje wildvreemden. Maar je kent Richard toch en mij. En mijn ouders doen geen vlieg kwaad. Mijn moeder is een schat van een mens, altijd vrolijk en opgeruimd. Mijn vader, ja, dat ligt wat anders, ook een beste man hoor maar af en toe een beetje moeilijk. Mijn moeder zegt dat er eigenlijk een handleiding bij mijn vader had moeten zitten. Richard kent ze wel, hij heeft ze al meerdere malen ontmoet.

Richard *(kwaad)*: Wat interesseren haar jouw ouders nou. Uilskuiken. Waarom moet je nu uitgerekend mijn flat uitkiezen en waarom uitgerekend deze dagen?

Peter: Denk je dat ik dat zo prettig vind?

Richard: Echt spijt schijn je nou ook weer niet te hebben.

Peter: Ach kijk...

Richard *(in de rede vallend)*: Wanneer komen jouw ouders eigenlijk?

Peter: Morgen. Maar hoe laat en zo is mij ook niet helemaal duidelijk. In de brief die ze me schreven stond alleen maar een datum wanneer ze hier zouden zijn. Van tijden en zo stond er niets in. *(haalt brief voor de dag)*

Richard: Brief die ze jou schreven? Hoe kunnen ze jou nou een brief schrijven?

Peter: Dat is toch niets bijzonders: vandaag de dag kunnen toch bijna

alle mensen lezen en schrijven?

Richard: Doe niet zo achterlijk man. Hoe kun jij nou een brief ontvangen van je ouders terwijl jij in Parijs zit?

Peter: Oh dat? Heel eenvoudig. Ik heb hier in Londen een postbus. Alle post die aankomt wordt door gezonden naar mijn adres in Parijs. *(trots)* Slim he?

Richard *(rukt brief uit handen)*: Inderdaad.

Peter: Alleen af en toe wel eens vervelend. Het scheelt natuurlijk een paar dagen voor ik de post ontvang. Als ik nu deze brief een paar dagen eerder had gehad was ik in staat geweest jou eerder in te lichten. Maar ja, toch slim he?

Richard: Inderdaad. Dat moet ik je nageven. Maar vertel even, heb je nog meer van dat soort verrassingen in petto voor ons? *(gooit brief op bank)*

Daphne *(dwingend)*: Richard!

Richard: Heel even nog.

Daphne: Richard ik ga!

Richard: Maar waarom die haast? Zijn ouders komen morgen pas.

Daphne: Ja, maar hoe laat? Je weet dat ik 's morgens moeilijk mijn bed uit kan.

Richard: Dan ga ik met je mee. Wacht heel even dan schiet ik even wat kleren aan. *(vriendelijk)* Wij gaan samen ergens een afzakkertje nemen en zetten de zaken op een rijtje. Dan vinden we er wel wat op. *(af slaapkamer)*

Daphne *(roept)*: Schiet je wel een beetje op.

Peter: Mmhh. Dus jij bent de nieuwe van Richard?

Daphne: Hoezo nieuwe?

Peter: Richard is toch getrouwd, of in ieder geval getrouwd geweest?

Daphne: Nog. Maar hij is bezig met een echtscheiding.

Peter: Jammer. Dan zal ik zijn vrouw wel nooit leren kennen.

Daphne: Daar kijk je nu naar. Zodra de echtscheiding erdoor is gaan wij trouwen.

Peter: Zo, jullie laten er ook geen gras over groeien.

Daphne: Ik zie niet in dat dat jou wat aangaat.

Peter: Ik heb er ook niets mee te maken, pure belangstelling.

Richard *(achter coulissen)*: Weet jij waar ik mijn horloge gelaten heb?

Daphne: Op het nachtkastje.

Richard *(achter coulissen)*: Nee, daar heb ik al gekeken, daar ligt het niet.

Daphne: Oh mannen, niets weten ze. *(af slaapkamer)*

Peter *(Daphne naäpend)*: Oh mannen, niets weten ze. *(hij inspecteert de huiskamer, dan gaat de voordeurbel. Peter loopt naar de deur)*

opent deze en gooit hem meteen weer dicht) Mijn ouders! *(rent naar slaapkamerdeur, pakt zijn koffers en de koffer van Daphne, opent slaapkamerdeur en gooit koffers naar binnen, gesmoorde kreten van Daphne en Richard, dan in paniek)* Richard, mijn ouders staan voor de deur.

Richard *(stormt uit slaapkamer, half gekleed in broek en overhemd)*: Wat! Nu? Ik dacht dat die morgen pas zouden arriveren. *(bel gaat weer)*

Peter: Je moet me helpen.

Richard: Ja, goed, maar alleen vandaag. Je zorgt dat ze voor morgenavond weer weg zijn.

Peter *(gehaast, terwijl met korte tussenpozen gebeld wordt)*: Oke, oke, morgenavond. Ik zorg dat ze weg komen. Wat moet ik doen?

Richard: Je kunt beginnen met die deur open te maken, voordat de hele buurt zo meteen wakker is.

Peter *(pakt hand Richard en pompt deze op en neer)*: Dank je. Dat zal ik nooit vergeten.

Richard: Ik ook niet. Maak verdomme die deur open, ik word gek van die bel.

Peter *(loopt naar deur, Richard ziet brief op bank liggen, pakt deze op en stopt hem onder de kussens van de bank, Peter opent deur, stralend tegen zijn ouders)*: Hallo pap, hallo mam, leuk jullie weer eens te zien.

Rick *(op met koffers)*: Ben jij doof? Ik heb kramp in mijn vingers van het bellen. En waarom gooi jij die deur voor onze neus dicht?

Peter: Richard hier is ook net binnen en eh.. maar kom verder, dan leg ik het zo wel uit.

Sue *(kust Peter)*: Dag jongen, wat zie je er goed uit. Het studentenleven hier in Londen heeft je wel kleur op je wangen gegeven.

Peter: Ik had jullie morgen pas verwacht. Tenminste dat stond in de brief.

Rick: Je moeder was niet meer te houden. Toen hebben we besloten om een dag eerder op de trein te stappen.

Richard *(kucht)*: Mmhh.

Peter: Oh, juist ja. Jullie kennen elkaar nog wel he? Richard is wel eens bij ons geweest, weet u nog?

Rick *(bekijkt Richard, die half aangekleed is)*: Zei jij niet dat hij ook net binnen is?

Peter: Ja. Net voor jullie.

Rick: Is dit weer iets nieuws?

Richard: U bedoelt?

Rick: Om half aangekleed op bezoek te komen?

Richard: Zeg luister eens even....

Peter (*in de rede vallend*): Nemen jullie toch plaats. zijn jullie niet moe naar zo'n lange reis? Kan ik jullie iets te drinken aanbieden?

Rick: Een kopje koffie zou er wel in gaan.

Peter: Koffie, mooi. Richard, wil jij even koffie zetten?

Richard: Eh, dit is toch jouw flat.

Peter: Jawel, maar ik kan mijn ouders toch niet alleen laten.

Richard: Nou, vooruit dan maar. Even in de slaapkamer nog wat regelen. (*af slaapkamer, beide ouders kijken argwanend*)

Peter: Beetje een vreemde gast af en toe, maar verder zo'n vriend.

Sue (*rond kijkend*): Jongen, je hebt niet overdreven in jouw brieven, werkelijk een schitterend appartement.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto